

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sættes til Forhandling under eet.

Grønning: Siden Tørvebekendtgørelsen kom, er der fremsat forskellige Udtalelser om den og om denne betydningsfulde Produktion. Jeg vil gerne have Lov til at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa en Udtalelse, der er fremsat af Tørveproducenternes Forening.

Det i Bekendtgørelsen, de anker over, er for det første, at man ved Salg af denne Vare skal afgive „paa Tro og Love“-Erklæringer, hvis man ikke vil have sin Tørv afregnet i ringeste Klasse. Man hævder, og det forekommer mig, det er med Rette, at det er meget vanskeligt at afgive „paa Tro og Love“-Erklæringer om en Vare som Tørv, der kan forandres under Transporten, blot der falder en Regnbyge eller sker lignende Ting. Jeg tror derfor ogsaa, det er et Fejlgreb at stille dette Krav. Der var ikke noget i Vejen for, at den fornødne Kontrol med, at Tørvene svarede til, hvad de blev givet ud for, alligevel kunde blive opretholdt. Dernæst klager Tørveproducenterne over, at tredie Klasses Tørv er sat til 27 Kr. pr. t her paa Øerne, og hvis Forholdet er det, hvad jeg tror det er, at man maa regne med, alt efter som Sommervejrliget bliver, at op imod Halvdelen af Tørvene kun kommer i tredie Klasse, saa vil de 27 Kr. næppe dække Omkostningerne. Jeg tror ikke, man kan producere Tørv paa Grundlag af en Pris paa 27 Kr.; hvis ca. Halvdelen kommer i tredie Klasse og man f. Eks. paa denne Halvdelen skal bære et Tab paa 3 Kr. pr. t, saa vil det svække Tendensen og Lysten til at tage denne vigtige Opgave op.

I denne Forbindelse vil jeg gerne omtale en Artikel, som staar i Dag i „Berlingske Tidende“, og som ud fra det Synspunkt, at det først og fremmest gælder om at faa dette Arbejde i Gang, indeholder en Række rigtige Betragtninger. Desværre er dette ellers vel underrettede Blad kommet til at skrive et Par Ting, som er helt fejlagtige. Der staar deri, at Lejen af Læggepladsen — det er altsaa Tørrepladsen for Tørvene — er ansat til 600 Kr. pr. Td. Land. Men enhver, der har læst den herhenhørende Bekendtgørelse, ved, at den ikke er 600 Kr. men 200 Kr. Der staar endvidere, at det, Landmændene faar, naar de lejer deres Moser ud, er 5 Kr. pr. t for Dyndet, men det er ikke 5 Kr. pr. t for Dyndet, det er 5 Kr. for den færdige Tørv. Det gør en væsentlig Forskel. Ellers vil jeg give Tilslutning til „Ber-

lingske Tidende“s Artikel, hvad Hensigten med den angaar, nemlig at sige, at det først og fremmest drejer sig om at faa denne Virksomhed i Gang i saa stor Udstrækning som muligt, og at det vil være meget betænkeligt at foreslaa for ca. Halvdelen af Tørvens Vedkommende en Pris, som direkte skal give Underskud. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til nøje Overvejelse.

Maaske vilde der være Anledning til, nu da vi staar foran Foraaret, hvor dette Arbejde skal sættes i Gang, at nedsætte et Udvalg mellem anden og tredie Behandling for at modtage Ministerens Meddelelser og i det hele taget drøfte dette Spørgsmaal. Jeg vil ikke direkte stille Forslag derom, men hvis Ministeren finder det nødvendigt, tror jeg, det vilde være ganske heldigt for Sagens rette Løsning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 2977) og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 139 af 13. April 1938 om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger m. m. paa Landet med Tillegsglove, jfr. Lovbekendtgørelse af 8. November 1940.

(Den foregaaende Del af anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1201; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 435).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af Jens Thomsen, Hartel, Svend Nielsen og Valdemar Thomsen:

Til § 1.

I 3die—4de Linie udgaar Ordene: „3 Maaneders Varsel til Ophør en 1. April eller 1. Oktober“, og i Stedet for indsættes: „4 Ugers Varsel“.

Bemærkninger.

Det foreliggende Forslag berører i høj Grad Forholdet mellem en Landmand og hans Fodermester, naar fri Bolig udgør en Del af Lønnen.